

[Mørk.]

Jeg har iøvrigt et stærkt indtryk af, at befolkningen med stor interesse venter på den nye lov om apotekervæsenet, og det skyldes vel først og fremmest et begrundet håb om, at der skulle være mulighed for at gennemføre visse prisnedsættelser og lemper for de syge — det er ellers ikke noget, man er vant til eller forvænt med i øjeblikket. En anden ting, der taler for en snarlig fremsættelse af forslag til den nye apotekerlov, er de ret store principielle ændringer, der foreslås af apotekerkommissionen; de er af en sådan karakter og rækkevidde, at de vil kræve en meget grundig og indgående behandling i rigsdagen.

Jeg skal med disse få bemærkninger på mit partis vegne anbefale det foreliggende forslag til vedtagelse.

Marius Buhl: Som det ærede medlem hr. Mørk allerede har sagt, går dette forslag kun ud på en forlængelse af den midlertidige lov, man vedtog i 1948 vedrørende pensioner til apotekere, apoteksmedhjælpere og deres enker. Denne lov har man måttet forlænge et par gange, fordi den kommission, hvis arbejde man ventede på, ikke var færdig. Nu er kommissionen færdig, men man regner ikke, at forslag til en ny lov kan nå at blive fremsat i denne rigsdagssamling, og derfor er dette rent formelle forslag om forlængelse af den midlertidige lov for 1 år fremsat.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale forslaget til vedtagelse.

Poul Claussen: Også mit parti tiltræder den foreslåede forlængelse af den midlertidige lovgivning om apotekerpension. Da vi sidste gang havde dette spørgsmål til behandling, det var den 25. marts 1950, stillede jeg mig lidt tvivlende overfor, om man kunne nøjes med de 2 års forlængelse, som man dengang ønskede. Det viser sig altså, at man nu er nødt til at tage et år til, og jeg vil udtale håbet om, at man ikke om et år skal behøve yderligere forlængelse.

Bertel Dahlgaard: Jeg kan give tilslutning til den foreslåede forlængelse af de midlertidigt gældende regler for apotekeres og apotekermedhjælperes pensionsforhold, så at disse regler kan gælde, indtil rigsdagen har færdigbehandlet de nye permanente regler, som der er stillet forslag om i den nu af apotekerkommissionen afgivne betænkning.

Jeg har forstået på indenrigsministerens

bemærkninger ved fremsættelsen af forslaget, at ministeren ikke agter at fremsætte forslag til en ny apotekerlov allerede i denne samling, og jeg skal ikke nægte, at der også kan anføres grunde for ikke så sent på samlingen at begynde behandlingen af det betydelige lovgivningsområde, det her drejer sig om. Da der således ikke bliver tale om en almindelig drøftelse af den nye medicinallovgivning, som der nu foreligger betænkning og forslag om, vil jeg gerne knytte nogle ganske få bemærkninger til afgivelsen af denne kommissionsbetænkning.

En uoverensstemmelse i denne kommission mellem et flertal og et mindretal har givet anledning til en række kommentarer i pressen, som vist i offentligheden har efterladt det indtryk hos mange, at denne kommissions arbejde har været præget af vild uenighed. Det er det, jeg gerne her vil dementere. Intet kan være mere forkert. I det af kommissionen udarbejdede lovforslag på 89 paragraffer er de 73 tiltrådt enstemmigt. Af de forskellige hovedafsnit af det udarbejdede lovforslag er afsnittet om hele den almindelige indretning af vort apotekervæsen, af dets personaleforhold, herunder også bestemmelserne om arbejdsoverenskomster, tiltrådt enstemmigt. Det samme gælder hele pensionsafsnittet og med en enkelt lille divergens bestemmelserne om apotekerfonden. Endvidere er der enighed om retningslinjerne for udbygningen af vor lægemiddelforskning og for receptudstedelser. Angående apotekernes afgifter er en nyordning tiltrådt af 13 af kommissionens 15 medlemmer. Endnu et medlem har i hovedsagen også tiltrådt nyordningen, medens et enkelt medlem, apotekerforeningens repræsentant foreslår i det væsentlige at bibeholde den gamle ordning. Endelig er den i pressen særlig omtalte reform vedrørende forholdet mellem apotekerne og medicinalfabrikkerne tiltrådt af 13 af kommissionens 15 medlemmer, idet dog 2 af flertallets 13 medlemmer, nemlig apotekernes og farmaceuternes repræsentanter, havde ønsket mere vidtgående bestemmelser overfor medicinalfabrikkerne, medens på den anden side medicinalfabrikkernes repræsentant og professor Møller mener, at flertalsforslaget er for vidtgående. Som helhed tør man vist sige, at det er sjældent, at man ved en kommissionsbehandling af et så kompliceret emne som det her foreliggende har kunnet opnå fuld enighed om så stor en del af den stillede opgave og iøvrigt et så markant flertal af sagkyndige om resten af opgaverne.